

Tekst 1

Avis Türkiye

Avis olarak bulunduğumuz tüm ülkelerde müşterilerimize en iyi hizmeti vermek kuruluşumuzun temel amacıdır. Bu amaç doğrultusunda, süregelen kaliteli servis imajımızı devam ettirebilmenin anahtarının müşterilerimizin memnuniyetinde olduğuna inanıyoruz.

Avis Türkiye olarak, İngiltere'deki bağımsız bir kuruluş tarafından yapılan müşteri memnuniyeti anketinde, 19 Avrupa ülkesi ile birlikte biz de yer almaktayız. Siz müşterilerimizin kiralama ile ilgili değerlendirmelerinizin de bulunduğu bu araştırmada son 2 yıldır Avrupa birincisiyiz.

Ayrıca, 2008 yılında Avis Türkiye olarak her yıl düzenlenen Avis EAMEA (Avrupa, Afrika, Orta Doğu ve Asya) toplantısında 'Yılın En Başarılı Ülkesi' ödülünü alarak başarılarımızı bir kez daha kanıtlamış olduk.

Bu başarının, siz değerli müşterilerimizden aldığımız her türlü değerlendirmelere verdiğimiz önemin ve müşteri beklentilerini karşılamak için göstermiş olduğumuz çabanın, bir göstergesi olduğuna inanıyoruz.

Müşteri Hizmet Bölümü olarak siz müşterilerimizin, şirketimiz ve kiralama servisimizle ilgili her türlü talep ve beklentilerini yazılı olarak takip eder ve çözümleriz. Müşteri talep formuna işlenmiş talep ve beklentilerinizin belirlenen sürede sonuçlanması için gerekli takibi yapar ve süreç boyunca sizleri konuyla ilgili bilgilendiririz. Ayrıca, Müşteri Hizmet Bölümü olarak yaptığımız düzenli anketlerle müşterilerimize vermiş olduğumuz hizmeti mükemmelleştirmenin yollarını ararız.

Avis Müşteri Hizmet Bölümü olarak amacımız sizlerden gelen şikayetleri çözmek değil, Mutlak Müşteri Memnuniyeti'ni gerçekleştirerek sizlerden hiç şikayet almamak ve müşterilerimizin beklentilerinden asla taviz vermemektir.

Şikayet ve önerilerinizi e-posta adresimiz olan cs@avis.com.tr 'e gönderebilirsiniz.

Tekst 2

Kokoreç

Kokoreç, Anadolu ve Balkanlar'da koyunun ince ve kalın bağırsağından, şişe sarılıp kor ateşte kızartılarak yapılan bir çeşit yemektir.

Sözcüğün kökeni

Kokoreç sözcüğünün kökeni Arnavutça kokërroz sözcüğüdür. Arnavutça kokërroz sözcüğü Yunancaya kokorótsi şeklinde geçmiştir. Bu iki sözcük de 'mısır koçanı' anlamına gelir. Kokoreç Türkçe'ye Yunanca'dan geçmiştir. Ömer Seyfettin, Lokanta Esrarı adlı hikâyesinde, Atinalı bir Rumun lokantasında ilk kez kokoreç ile tanışmasını anlatır.

Hazırlanışı

Öncelikle bağırsakların içi ve dışı tamamen temizlenir. Kokorecin iç kısmı kalın bağırsaktan, dış kısmı ince bağırsaktan yapılır. Uzunca bir şişe kalın bağırsaklar geçirilerek başlanır. Daha sonra ince bağırsaklar şişin etrafına defalarca dolanır. Ara ara ince yağ tabakaları yerleştirilir.

Şişler genellikle kokoreç için özel hazırlanmış mangallarda yatay bir konumda asılı bir şekilde ve döndürülerek pişirilir. Kızartmadan sonra kesit kesit alınarak, bolca baharatlanır. İki bıçak yardımıyla kuşbaşı büyüklüğünde doğranır. En çok tercih edilen baharatlar kimyon, kekik ve acı kırmızı pul biberdir.

Servis edilişi

Tabakta veya ekmek arasında tüketilir. Garnitürle servis edildiği de olur. Garnitür olarak domates, biber turşusu ve salatalık turşusuyla beraber yenir.

Yöresel tercihler

Türkiye

Türkiye'de kokoreç genelde sokakta satılan bir yiyecektir ve restoran menülerinde çoğunlukla bulunmaz. Kokoreç için özel hazırlanmış mangallı tezgahlarda kömür ateşinde pişirilir. Sokakta ayaküstü yendiğinden genellikle ekmek arası olarak tüketilir. Kokorecin yanında en çok tercih edilen içecekler ayran ve şalgam suyudur.

Yunanistan

Yunanlılar kokoreci geleneksel olarak her yıl Paskalya'da tüketirler. Herhangi bir zamanda da bulmak mümkündür. Çoğu Yunan tavernasında kokoreç bulunur. Gardouba veya gardoubakia Yunan kokorecinin tavada ya da fırında yapılan bir çeşididir.

Tekst 3

Rüzgar, su ve atom enerjisi

Türkiye'nin enerji ihtiyacı gittikçe artıyor. Bu ihtiyacı karşılayabilmek için çeşitli enerji kaynaklarından yararlanmak gerekmektedir. Bunun için öncelikli olarak ülkede yeni hidroelektrik santrallerinin kurulması planlanıyor. Bu projelerin bazıları tartışmalara neden olmaktadır.

Rüzgar santrali kuran Alman şirketi Nordex, Marmara Bölgesi'nde 40 milyon euroluk bir bütçeye sahip bir projenin ortağıdır. Alman şirketin kuracağı tesislerde yılda yaklaşık 145 gigavat enerji üretilmesi bekleniyor. Bilindiği üzere Türkiye, Çin Halk Cumhuriyeti'nin ardından dünyada en hızlı gelişen ekonomilerden birisine sahiptir ve ülkenin enerji ihtiyacı gittikçe artmaktadır.

Türkiye'de enerji sektöründe en az 2,6 milyar euroluk yatırım yapılması gerekiyor. Enerji Bakanı, ülkede 15 bin megavat enerji üretecek santrallerin inşa edildiğini vurguluyor.

Türkiye'de önümüzdeki yıldan itibaren elektrik dağıtım şebekesinin özelleştirilme çalışmaları tamamlanmış olacak. Bu konuda Sabancı Holding ile Avusturyalı bir şirketin ortaklığı gündeme geliyor. Söz konusu şirketler 2008 yılında Ankara'nın elektrik dağıtım şebekesini 1,225 milyar dolar ödemek suretiyle almışlardı.

Bunun yanı sıra Alman Siemens şirketinin, Gürcistan ile Türkiye arasında bir enerji köprüsü oluşturmak için büyük bir projeye imza attığı biliniyor.

Türkiye, 2023 yılına kadar ülkenin enerji ihtiyacının yüzde 30'unun yenilenebilir enerjiden elde edilmesini hedefliyor. Bu bağlamda, rüzgar enerjisinin yanı sıra, barajlardan da faydalanılmak isteniyor. Bu barajların, kuvvetli suyu olan nehir yataklarından gereği gibi faydalanması lazım. Ancak bilindiği üzere hidroelektrik santrallerinin inşası tartışmalı bir konudur ve birtakım protestolara neden olmaktadır. AB Komisyonu, Türkiye'yi izlediği sert baraj siyaseti nedeniyle eleştiriyor. Türkiye'nin çevre ve kültür varlıklarının korunması gibi hususlara dikkat etmediğini ve Alliano ve Ilisu baraj projeleri konusundaki anlaşmazlıklar hatırlatılıyor.

Türkiye'nin izlediği atom santralleri siyaseti henüz gündemde pek fazla yer almıyor. Mersin yakınlarındaki Akkuyu'da ülkenin ilk nükleer santralının inşası 2014 yılında başlayacak. Bu projede Rusların ortaklığı söz konusudur. İkinci nükleer santralın ise Sinop yakınlarında kurulması planlanıyor.

Türkiye, jeostratejik konumu itibarıyla, Avrupa ve Asya arasında bir köprü olması sebebiyle enerji nakli konusunda da kilit ülke olma durumundadır. Bilindiği üzere Türkiye, Avusturyalı OMV Şirketi'nin öncülüğünde gerçekleştirilen Nabucco Projesi'nde önemli bir ülkedir. Bakü-Tiflis-Ceyhan (BTC) petrol boru hattı ve Bakü-Tiflis-Erzurum doğalgaz boru hattıyla Hazar'daki enerji kaynaklarının batıya sevk edilmesinde bir enerji koridoru olarak görev yapabileceğini gösteren Türkiye'nin, AB açısından mevcut en hayati projesi, Hazar ve Ortadoğu doğalgazını Avrupa'ya sevk edecek Nabucco'dur.

Bu proje kapsamında Samsun'daki doğalgaz çevrim santrali için doğalgazın Rusya'dan temin edilmesi öngörülüyor.

Samsun'dan Ceyhan'a yeni bir petrol nakil hattı da kurulması isteniyor. Ülkenin enerji siyasetinde Ceyhan çok önemli bir yer tutuyor. Bu nedenle Ceyhan'da Türkiye'nin en büyük petrol rafinerisi kurulacak.

Tekst 4

Köln Karnavalı

Her yıl, 11. ayın 11. gününde, saat 11.11'de, Köln'de, Almanya'nın en büyük şenliklerinden biri başlar: 'Köln Karnavalı', bir diğer adıyla 'Beşinci Mevsim'. 11 Kasım sabahı; şehir kültürünün bir parçası olarak, Köln sokakları birbirinden farklı karnaval kostümleri giymiş ve Beşinci Mevsim'in başlangıcını kutlayan insanlarla dolar. Köln, yılın bu döneminde, karnaval coşkusu yaşamak için yurt içinden ve yurt dışından gelen turistlerin akınına uğrar. Günlerce süren karnavala, Noel döneminde ara verilir ve şubat ayında karnaval kutlamaları; kaldığı yerden daha coşkulu bir şekilde devam eder.

Karnavalın tarihi

Karnaval, düzenlenmeye başlandığından beri Köln'de kutlanır. 1814 yılında Fransız askerleri Köln'ü terk ettikten sonra organizasyonu Prusyalılar devralır ve karnavalı organize etmeye başlarlar. Böylece 1823 yılında 'Festival Komitesi' oluşturulur. Yıllar geçtikçe sokak karnavalı, kapalı festivaller, geçit törenleri ve Rosenmontag gibi gelenekleriyle Köln Karnavalı ortaya çıkar.

Festival komitesi; 100'ün üzerinde karnaval derneğinin ortak standartlarını temsil eden ve 'Beşinci Mevsim' geleneğini sürdüren bir şemsiye örgüttür. 10 Şubat 1923'te ilk 'Rosenmontag', yani 'Gül Pazartesi' kutlanır. 'Rosenmontag', sadece Köln'de değil, Almanya'da kutlanan tüm karnavalların en üst noktası sayılır ve Hristiyan kökleri göz önüne alınarak, kilise takvimine göre belirlenir.

Karnaval eğlenceleri

Karnavalın ilk günü, geleneksel karnaval şarkıları söylenerek ve Köln'e özgü bir bira olan Kölsch tüketilerek geçer. Beşinci Mevsim'in resmî açılışının kutlandığı bu günde; birbirinden farklı kılığa bürünmüş katılımcılar, bazı şarkılarda kol kola girip çember oluşturur ve şarkıyı bir ağızdan söylerler. Karnavalın klasik şarkılarından birinin adı da; "18 numaralı tramvay bugün İstanbul'a gider"dir. Şarkı, tramvayda otururken İstanbul'a gitme hayalleri kuran bir Könlünün hikâyesini anlatır ve aynı zamanda Köln Karnavalı'nın çok kültürlü yanının bir göstergesidir.

Kutlamalar perhiz başlangıcından önceki perşembe günü Weiberfestnacht, Kadınlar Karnavalı ile başlar. Kadınlar, şatafatlı elbiselerini giyip Altermarkt'ta toplanırlar. Gece yarısından sonra, cuma gününün ilk saatleriyle birlikte, eğlenceli bir atmosferde geçen karnavaldaki kadınlar, erkeklerin boynuna taktıkları kravat benzeri şeyleri kesme ve onları öpme hakkına sahiptirler.

Sonraki pazartesi ise, karnavalın en şaşılağı günü olan Gül Pazartesi'dir. O gün Köln'de tüm iş yerleri kapalıdır. Karnaval geçitleri düzenlenir. 4-5 saat süren 6,5 km'lik büyük bir yürüyüş yapılır. 1,5 milyondan fazla kişinin izlemeye geldiğı

yürüyüşe 350 atlı, 117 bando ve 10 bin kişi katılır. Resmi geçit yapanlar, halka şeker, çikolata, çiklet, çiçek, oyuncak ve başka hediyeler dağıtırlar. Aschermittwoch yani Kül Çarşamba, karnavalın son günüdür. Bu günden itibaren dindar Katolikler perhiz dönemine girer ve Paskalya'ya kadar 40 gün boyunca yağlı gıdalar ve et ürünleri tüketmezler. Ortaçağ'da karnaval eğlenceleri lanetlendiği için, karnavalın son günü gece yarısında; katılımcılar, meyhane kapılarının üstüne ya da meydanlara asılan kuklaları yakarak ve tüm suçları kuklaların üzerine atarak günahlarından arındıklarına inanırlar. Açık ve kapalı alanlardaki yürüyüşler, maskeli balolar ve çeşitli kutlamalarla geçen karnavalın sloganı ise 'Kölle Alaaf!', yani 'Köln hayatta!'

Karnaval kostümleri

Karnavalın olmazsa olmazlarından biri de yaratıcılıklarıyla dikkat çeken karnaval kostümleri ve makyajdır. Prens, çiftçi ve bakire; karnavalın üç ana figürüdür. Bu üç ana figürü festivalde temsil edebilmek için katılımcılar organizasyona belirli bir ödeme yaparlar. Bunların yanında kral, kraliçe ve Napolyon gibi tarihî kişilik figürlerine de sıkça rastlamak mümkündür. Ayrıca, karnaval eğlencelerinin Ortaçağ'da lanetlenmiş olmasını ve Katolik kilisesinin tavrını; katılımcılar şeytan, korsan, palyaço ve hayvan kostümleriyle alaya alırlar. Hayvan figürleri de farklı anlamlara sahiptir: Ayı ve domuz iştah, horoz ve keçi şehvet, eşek tembellik, ejderha kıskançlık anlamına gelir. Karnaval kostümlerini, karnaval başlamadan günler öncesinde şehirdeki pek çok mağazadan ya da sokaklarda bulabileceğiniz kostümcü dükkânlarından satın alabilirsiniz.

Karnaval Müzesi

2005 yılında açılan Karnaval Müzesi, Almanca konuşulan dünyada türünün en büyük ve modern müzesidir. Başlangıcından günümüze kadar karnaval tarihini sunan müzede ayrıca, Klasik Antikite'den başlayarak farklı konularda sergiler de bulunur. 1823 Köln Festival Komitesi arşivlerine kadar giden müzede karnaval kültürünün farklı şekilleri görülebilir. Müze, açılışından bir yıl sonra 'Fikir ve Yenilik Yeri' ödülü almıştır.

Adres: Maarweg 134-136 D-50825 Köln

Tel: +49 (0)221 574 00-76

Faks: +49 (0)221 574 00-75

E-posta: info@kk-museum.de

Web: www.koelnerkarnevalsmuseum.de, www.kk-museum.de

Tekst 5

Öğrencilik ve iş hayatı

Üniversite sınavlarına hazırlanan hemen her öğrencinin zihninde "üniversiteye adımımı atayım da gerisi kolay" düşüncesi hâkimdir. Bir süre sonra sınava girilmiş, başarı elde edilmiş, artık üniversiteli olunmuştur.

Ancak zor olan kısım da bundan sonra başlar. İş bulunur mu, sektörün mezunlardan beklentisi nedir, teorik bilgiler pratikte nasıl uygulanır? Zira, üniversite mezunları iş hayatının nasıl bir mezun istediğini bilemiyor ya da yeteneklerinin farkında olamayabiliyor. Mezuniyet sonrası birkaç iş değiştiren ve yıllar geçmesine rağmen rotasını belirleyemeyen kişilerle karşılaşabiliyoruz. Fatih Üniversitesi Meslek Yüksekokulu da bu tür sorunlara çözüm bulmak amacıyla, geçtiğimiz yıl 'Sektörel Eğitim Çalışması' (SEÇ) projesini geliştirmişti. Proje, bu yıl seçmeli ders oldu. Bu projeye, öğrenciler bir yıl boyunca bir firmada staj yapıyor, okulda öğrendiklerini uygulama şansı buluyor. Projenin en önemli özelliği, uygulama sürecinde öğrencilere büyük şirket yöneticilerinin ya da müdürlerinin rehberlik etmesi. Yapılan görüşmeler sonucunda da bu imkândan yararlanacak öğrenciler belirleniyor.

Sektör danışmanlığı projesinde LC Waikiki, Rodi, Memorial Hastanesi, Bank Asya, NT Mağazaları, Doğan Mali Müşavirlik, Ebru Triko gibi büyük şirketler var. Bu şirketlerin yöneticileri, mesleğe adım atacak gençlerle tecrübelerini paylaşıyor. "Okulu bitirdikten sonra nerede iş bulacağım; kariyerime eğitimini aldığım bölümde mi başlamalıyım?" gibi sorulara cevap arayan öğrenciler, işi hem merkezinde öğreniyor hem de ileriye dönük kararlarını veriyor. SEÇ projesine bankacılık ve sigortacılık, bilgisayar programcılığı, dış ticaret, halkla ilişkiler ve tanıtım, işletme yönetimi, muhasebe ve vergi uygulamaları programında okuyan öğrenciler katılıyor. Geçtiğimiz yıl 29 öğrenci, firmalarda danışmanlık alırken bu yılki sayı 36'ya yükselmiş. Gelecek yıl için başvuran öğrenci sayısı ise 95'i bulmuş.

Meslek Yüksekokulu'nun iş dünyası koordinatörü Metin Sekizkardeş, projenin, öğrencilerin teorik bilgileri iş hayatından bir rehber aracılığıyla hayata geçirmelerini, mesleki çevrelerini geliştirmelerini, rotasını belirlemiş ve doğru bir yerden kariyerine başlamış mezunlar olarak hayata atılmalarını sağladığını söylüyor. SEÇ dersinin 'gönüllü danışmanlar'la 'istekli öğrenciler' arasında köprü kurmaya çalıştığını anlatan Sekizkardeş, "Öğrencilerimiz bir yıl boyunca, haftanın bir günü uygulamalı danışmanlık alıyor. Danışmanlarla sürekli iletişim içindeyiz. Öğrencilerimiz henüz mezun olmadan firmalardan iş teklifleri alıyor. Hem projenin ilerleyişinden hem de öğrencilerin gelişiminden çok memnunuz." diyor.

SEÇ projesi kapsamında, LC Waikiki'de staj gören öğrenciler Burcu Ustabaş ve Şekernur Sarı. Danışmanlarıysa personel müdürü Turgay Çavdar. Öğrenciler 'dış ticaret bölümü'nde öğrenim görüyorlar. Burada hem bölümleriyle ilgili departmanda hem de insan kaynakları, reklam, halkla ilişkiler, pazarlama gibi birimlerde staj yaparak, farklı tecrübeler ediniyorlar. Birikimlerini ve iş hayatındaki uygulamaları bütün yönleriyle öğrencilere aktarmaya çalıştıklarını anlatan Çavdar, öğrencilerin acemiliklerini iş hayatına atılmadan atlattıklarını söylüyor.

Burcu, uygulamalı eğitimde kendisine en uygun departmanın 'halkla ilişkiler' olduğunu fark etmiş. "Burada bulunmadan önce 'halkla ilişkiler'e ilgimin olduğunu bilmiyordum. Mezun olduktan sonra bu alana yönelebirim." diyor. Şekernur ise stajın kendilerine katkısının çok büyük olduğunu, en önemlisinin de iş ahlakını öğrenmeleri olduğunu anlatıyor. Ona göre, okulda öğrendikleri teorik bilgi uygulamada çok farklı.

Tekst 6

İstanbullu İzmirliiler

İzmir'de doğdular, meltem kokusuyla büyüdüler. Sonra 'rüzgar' onları İstanbul'a savurdu. Yıllar sonra buluştular ve bir dayanışma grubu kurdular.

Bu insanlara, "İstanbullu İzmirliiler" diyemeyiz. Tam tersine "İzmirli İstanbullular" diyebiliriz. İzmir'de doğdular, gençliklerini bu şehrin çeşitli okullarında ve semtlerinde geçirdiler, sonra 'rüzgar' onları İstanbul'a savurdu, yıllar sonra birbirlerini fark edip buluştular ve bir dayanışma grubu kurdular. İçlerinde her meslekten ve yaştan seçkin isimler var.

İlk toplantıları 1995'te merhum Cevat Tuğsavul'un Cihangir'deki mekanı 'Susam'da gerçekleşmiş. Sonra işadamı Cem Bakioğlu ve sanatçı Ali Kocatepe öncülüğünde derneklerini de kurdular, ama dernek işi yürümedi.

Şimdi yeniden buluşuyorlar ve dayanışma içine giriyorlar. Facebook'ta Fan Kulüp kurdular.

Aralarında etkin bir zincir bulunmakta. 2010 yılının ilk etkinliği Maçka'da 'Goodmood Lounge'da gerçekleşti. Avrupa Kültür Başkenti'nin çeşitli sanat etkinliklerine topluca katılıyorlar. Nişantaşı Pasta Presto'daki Mayıs etkinliklerine ben de katıldım, keyiflerine ve dayanışmalarına vallahi bayıldım doğrusu. Helal olsun...

Ressam Kamer Batıoğlu, Eşrefpaşalı. Suadiye'de yaşıyor ve atölyesi Teşvikiye'de bulunmakta. Beyoğlu mekanları favorisi ve İstanbul'u her an dolu dolu yaşıyor. İstanbul'da yaşamayı değil, İstanbul'u yaşamayı seviyor. Aynı zamanda Alaçatı ile Çeşme'nin özgür ve rahat yaşamını özlüyor.

Şevki Figen, 33 yıl bulunduğu İzmir'i ve eşini gördüğü Alaçatı'yı her an yaşamakta. İzmirli dostları, iş arkadaşları burnunda tütmeğe. Nişantaşı ve Teşvikiye'de yaşıyor, evlat ve torun sevgisi ile teselli oluyor.

Karşıyaka Spor Kulübü'nün unutulmaz Başkanı merhum İsmail Özerk'in kızı Lale Çiçekler, Alsancak'taki gençlik günlerini özlüyor, Disko Saffet'i, Mogambo'yu anıyor. Ulus'ta yaşayan Lale Hanım, Bebek, Nişantaşı hayranı.

Hafız Salih torunu ve Yahudi Yüksel'in oğlu Karataşlı işadamı Varol Kargıoğlu, Mecidiyeköy'de yaşamakta. Göztepe takımını, Urla, Foça, Çeşme ve Karşıyaka'yı özlüyor. İstanbul'un tarihi her köşesi onu çekiyor.

TRT'nin ünlü produktörlerinden Güzelyalılı Sebla Özveren, İzmir'in havasını, suyunu, her şeyini özlemekte. Çocukluğunun geçtiği Çeşme ve İzmir Fuarı özlemi içinde. Bahçeşehir'de sessiz sakin bir yaşamda, torun sevgisi içinde mutlu.

"İstanbullu İzmirli" grubunun öncülerinden Amerikan Kız Koleji 71 mezunu Alsancaklı Necla Ünsal'a soruyorum:

-İzmir'in nesini özleyorsunuz?

-Varsa yoksa Çeşme, diyorum... Yazlık evimi hep özlerim. Yıldızburnu favorimdir, Ilıca'nın halk işi yaşantısı, Alaçatı'nın seçkin havasını solumaktan vazgeçemem. Alaçatı'da lüks bir restoranda aldığım keyfi, Ilıca'da bir halk kahvesinde kağıt oynarken de yaşayabilirim. Çeşme Belediyesi'nin düzenlediği kitap şenliklerindeki konferansları kaçırmam.. İstanbul'da, Pera'yı, Etiler tarafını ve Nişantaşı kaldırımlarını hep arşınlarım.

Yine grubun sempatik üyelerinden Dış İşleri eski Hukuk Müşavirlerinden, İzmir'de Mezarlıkbaşı ve atlı tramvaylı Karşıyaka'dan yetişmiş Elvend Kantar'a soruyorum:

-Siz de mi Çeşme diyorsunuz?

-Evet... Ben İldırı'da küçük bir balıkçıda balık yemeyi, Alaçatı'da bir kafede kafa dinlemeyi ve dostlarımla buluşup hasret gidermeyi çok severim. Çeşme, hayatımızın en alımlı sevgilisidir. Gümüşsuyu'nda yaşıyorum. Boğaz, Haliç, Adalar, tarihi yarımada favorimdir.

YAŞAR AKSOY

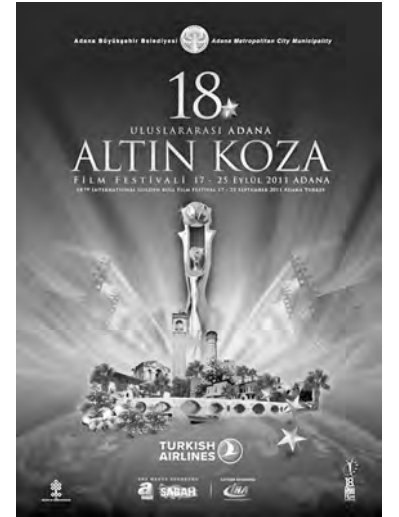
Tekst 7

Altın Koza bu yıl daha sağlam

ALİ KOCA İSTANBUL

Bu yıl 18. kez düzenlenecek olan Adana Altın Koza Film Festivali, geçtiğimiz yıla nazaran daha 'sağlam' bir programla sinemaseverlerle buluşmaya hazırlanıyor. 14 filmin 25 festivalde ayrıca Cannes'dan iki film, "Bir Zamanlar Anadolu'da" ile "Paris'te Geceyarısı", Türkiye'de ilk kez Adana'da gösterime girecek.

42 yıllık geçmişine rağmen bu yıl 18.si düzenlenecek olan Adana Altın Koza Film Festivali, dolu bir programla sinemaseverleri ağırlamaya hazırlanıyor. 1969'da büyük umutlarla yola çıkan festival, uzun aralarla bugüne geldi. 1973'ten sonra verilen 18 yıllık aranın ardından tam da 26 üzerinde durdu derken, bu kez depremle kesintiye uğradı. 1998'de Adana; ertesi yıl da tüm Türkiye'yi sarsan Marmara depremleriyle festival, yedi yıllık meçhul bir yolculuğa çıktı. 2005'ten bu yana kesintisiz devam eden Altın Koza, geçtiğimiz yıl belediyenin, yaşadığı bazı sorunlar nedeniyle; Mavi Marmara baskını sebep gösterilerek erteleme kararı alması üzerine akıllara "Uzun bir ayrılık daha mı?" sorusu gelmişti. Ancak kısa süre sonra 'eylülde gel' haberiyle 27 yeşermiştir. Yine de aylar öncesinde yapılan tüm hazırlıkların iptal edilmesi, bir ay gibi kısa bir sürede hazırlanan yeni program da 'eh işte' dedirtince geçtiğimiz yılki festival pek tat vermemişti. Bu yıl da eylül ayında karar kılan festival ekibi, yarışma filmlerinden jüri ekibine, festival programından "Bir Zamanlar Anadolu'lu" ilk gösterilerine kadar 28 bir Altın Koza vadederek şimdiden sinema çevrelerinin ağzını sulandırıyor (Tabii ki bunda Adana kebabının da etkisi var!).

Altın Koza ekibi, Adana Büyükşehir Belediyesi tarafından 17-25 Eylül tarihleri arasında düzenlenecek festivalin tanıtımı için dün İstanbul Hilton Otel'de basın karşısına çıktı. Festival kapsamında, Ulusal Uzun Metraj Film Yarışması, Akdeniz Ülkeleri Kısa Film Yarışması ve Ulusal Öğrenci Filmleri Yarışması gerçekleştirilecek. Ayrıca dünya sineması seçkisi, özel gösterim bölümleri, belgesel gösterimleri, söyleşiler, atölye çalışmaları ve sergiler de sinemaseverlerle buluşacak. Adana Büyükşehir Belediyesi Başkan Vekili Aldırmaz, programın 29 dair bilgi verdi. Festivalin genel koordinatörü Ozan Aksu ve festival sinema programları koordinatörü Kadir Beycioğlu'nun da hazır bulunduğu toplantıda Aldırmaz, festivalin Türk ve dünya sinemasının en seçkin örneklerini Adana'da buluşturmaya hazır olduğunu söyledi. Toplantıda, Cannes

ödüllü film 'Bir Zamanlar Anadolu'da'nın ilk kez Altın Koza'da gösterileceğini belirtti.

Dünya sinemasının seçkin örneklerinin bulunduğu festival programının 'Ben Asyalıyım, Afrikalıyım' bölümü ayrıca dikkat çekici. Aldırmaz'ın da belirttiği gibi nitelikli bir film festivali, yaşadığı coğrafyaya, hatta uzak komşularına ve onların 30 gerçeklere karşı duyarlıdır. Geçtiğimiz yılki Filistin Sineması da bu açıdan önemliydi. Festival ertelenmeseydi, Filistinli sinemacıların katılımıyla belki de daha etkili olacaktı. Bu yıl da gayet uygun bir kararla Asya ve özel olarak da Afrika seçilmiş. Toplantıda, Adana Sinema Müzesi'nin açılış müjdesi de verildi. "Müzemizin açılışını festivalimiz sırasında yapacağız." diyen Aldırmaz, müzenin Adana'nın en eski yerleşim yeri olan Seyhan Nehri kıyısındaki Tepebağ bölgesinde olacağını söyledi. Adana ve sinema denilince akla gelen ilk isim Yılmaz Güney, müzeye damgasını vuracak. Ona ait özel eşyalar, belgeler ve dokümanlar ile çok sayıda Adanalı sinema sanatçısının film afişleri ve filmleri yer alacak.

Festival ekibi, yönetmenleri film çekmeleri için Adana'ya davet etti ve bu konuda her türlü desteğe hazır olduklarını belirtti. Senaryosunun bir bölümü ya da tamamı Adana'da geçen filmlere maddi ve manevi destek sözü de verildi. 17-25 Eylül tarihleri arasında 31 Altın Koza Film Festivali'nde ulusal uzun metraj, Akdeniz Ülkeleri Kısa Film ve ulusal öğrenci filmleri yarışmalarında toplam 936.000 TL para ödülü verilecek.

Derviş Zaim'in başkanı olduğu ulusal uzun metraj jürisine Beste Bereket'in katılımıyla 32 tamamlandı. 14 filmin Altın Koza için yarışacağı ulusal yarışmada Özcan Alper'in 'Gelecek Uzun Sürer', Onur Ünlü'nün 'Celal Tan ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikâyesi', Ali Özgentürk'ün 'Beni Sev' filmleri de var. Adana'da Cannes Film Festivali'nden iki film de ilk kez Türkiy'de gösteri yapacak. Cannes'ın açılış filmi olan Woody Allen'ın "Paris'te Gece Yarısı" ve büyük jüri ödülü alan Nuri Bilge Ceylan'ın son filmi "Bir Zamanlar Anadolu'da" ilk kez festivalde gösterilecek. Yönetmen Ceylan ve filmin oyuncularını da festival kapsamında sinemaseverlerle buluşacaklar.

Tekst 8

Tuzlu deniz gözlerimi yakarken...

Size bu ayki yazımı yazmaya karar verirken gerçekten Bodrum'un o buz gibi suyunun içindeydim. Gözlerime kadar dibe batmış, karayı seyrediyordum. Suyun o diriliği, kavuran güneşe rağmen içimi titreten serinliği adeta beynimde 'flashback' depremi yaratıyor.

Sahilde güneşlenen insanları seyrettikçe, aklım geçmişe doğru yola çıktı. Ne günler geçirmiştim Bodrum'da, ne anılar... Kafamı şöyle biraz daha sudan çıkarıp daha yukarılara baktım; dağcıklara, tepelere... Bütün bir koyu seyrettim. İlk kez geldiğim zamanı hatırladım. "Burası mıymış o meşhur Türkbükü?" dediğim zamanları hatırladım. Çok da beğenmemiştim ilk zamanlar. Antalya'dan sonra çok kurak, yeşil yerine kahverengi tepeler itici gelmişti; suyu da çok soğuktu. Gel zaman, git zaman unutturdu çabucak bana ilk gözlemlerimi. Bir rüya gibiydi yaşananlar, dönüp arkama baktığım zaman. Bütün bir gençlik anıları; heyecan, aşk, adrenalini ve hüznün... Hepsini yaşatmıştı bana burası. Suda kafamı çevirdiğim her tarafa gözüm takılır oldu. Her bir girinti çıkıntı bile bir şeyler hatırlattı. Ne çok eğlenmişiz, ne çok gülmüşüz. Ne maceralar, ne debdebeler atlatmışız. Yazlarım bir bir gözümde canlandı. Eski dostlar, eski aşklar... "Neler yapmışız neleer" dedirtti bana dudaklarımı sıyırarak, ince ama keskin rüzgar. Hatırladıkça bir yenisi daha eklendi anıların üstüne. Yaş 18: deli zamanlarım, yaş 20: rüzgâr zamanlarım... O, estikçe ben gülerdim. Her sevdalı gibi ben de sahiplenirdim sevdiğimi. 'Benim' derdim 'Bodrum', öyle de sanırdım. Belki de hâlâ sanıyorum. Sevmezdim benden eskileri, istemezdim burada olsunlar. Her yanını, her anını yaşamak isterdim. Aynı anda on ayrı yerde olmayı... Kiskanırdım başkalarını, hiç bitmeyecekmiş, hiç eskimeyecek ve biz de hiç değişmeyecekmiş gibi gelirdi burası. Ama işte yanılıyordum; her sene aynı şeyleri yapıyormuşum gibi gelirdi, ama aslında değildi. Belki benzerdi, ama aynı değildi. Her şey olduğu gibi kalsa bile, değişen bendim; ama bunu kabul edemeyen, bunu inkar eden yine bendim. Suda hareket ettikçe, gecelerdeki hareketlerim aklıma geldi. Bir aralar en şık, en havalı olmam gerektiği zamanların kumun üstünde duran varillerin etrafında balık istifi gibi dizildiğimiz anlar olduğunu düşünürdüm. Saatlerce hazırlanırdım kapkaranlık bir ortam için. Giydiklerimi görebilmesi için üstüme ancak birinin fener tutması lazımdı! Kendimizi bir kıza beğendireceğiz diye neler yapmadık ki. "Şimdi ne oldu acaba o kızlar?" diye düşünüp iki kulaç atıyorum, daha da uzaklaşıyorum sahilden. Daha geniş açıyla bakıyorum sahile, teknelere. Gözümde yeni yeni insanlar takılıyor; "Vay be, bunlar mı şimdiki sahipleri?" diye soruyorum kendi kendime bu koyların. Hüznleniyorum, gözlerim doluyor. Aynı zamanda tatlı bir gülümseme var dudaklarımda, engel olamadığım.

Belki bir meydan okuyuş "Daha bitmedik, biz varken siz kimsiniz, size ne oluyor?" diyen bir ifadeyi anlatıyor suratım.

Düşünüyorum keyifle yediğim dondurmayı, gizli gizli öpüştüğüm sokağı. Kaç balık yedim, kaç kahkaha attım, kim bilir! Saymadım sayamadım ama şimdi birer birer geçiyorlar aklımdan. Tekrar yaşanır mı bilmem. Bir daha olmayacak gibi geliyor. Ürperiyor insan üzüyor. Aynı olmasa da aynı tatta olsun diye dua ediyorum. Sahilden gelen sesler yankılandıkça, zamanında aşkı, şehveti anlatan sözler çınlıyor bir an. Suda çırpınıyorum, dönüp duruyorum sağa sola. Bakıyorum sanki yanımda, boynuma üflediği nefesini hissediyorum, "Seni seviyorum" diye kulağıma fısıldayan o sesin sahibini arıyorum. Artık üşüdüğümü hissediyorum, derin bir nefes alıp dalıyorum dibe, sonra bir hışımla tekrar çıkıyorum yüzeye. Açıyorum gözlerimi. Dalgalar yüzüme çarptıkça siliyorum tuzu ama acısı hâlâ yerinde; bir türlü gitmiyor. Çarptıkça çarpıyor inadına sanki yandıkça yanıyor. Yaşlar süzölmeye başlıyor artık ve o an fark ediyorum gerçeği. Tuz değil ki yakan, boşuna siliyorum; koskoca bir maziymiş aslında o acı yaşı akıtan.

Tekst 9

'Anlamazdın' şarkısı kime yazıldı?

(Fikret Şeneş, 1921 doğumlu)

(Ayla Dikmen, 1944 – 1990)

ŞENGÜL BALIKSIRTI

Çağan Irmak'ın 'İssiz Adam film'i konusuyla olduğu kadar müzikleriyle de konuşuluyor. Filmin final sahnesine damgasını vuran rahmetli Ayla Dikmen'in 'Anlamazdın' şarkısı (Söz: Fikret Şeneş) ise herkesin dilinde. Çağan Irmak sayesinde Ayla Dikmen'i genç kuşak tanıdı, sevdi. Şimdi herkes bu billur sesin diğer şarkılarının peşinde... Ayla Dikmen'in billur gibi sesi herkesi bir yerlere götürdü. Beni de, babaannemle geçirdiğim çocukluk günlerime... Öğleden sonraları radyoda 'Türkçe Sözlü Hafif Müzik' saati olurdu. Babaannem, o saatte şarkıları dinlemem için radyoyu mutlaka açardı. (70'li yıllarda televizyon haftada iki gün yayın yapardı). Yani bizler, Ayla Dikmen ve daha nicelerinin güzel seslerini dinleyerek büyüdük. Çağan Irmak, filmiyle yüreklere dokunurken, seçtiği müziklerle de bir dönemin yıldızlarını taçlandırmış.

Çoğu insan 2008 yılında Çağan Irmak sayesinde Ayla Dikmen'in sesini tanıdı. Dikmen'le ilgili internet sitesindeki mesajları okudum baştan sona. Onun hâlâ yaşadığını sanıp, güzelliğine övgüler yağdıranlar da var (Sizi çok seviyorum, gerçekten güzel bir bayansınız, sizin gibi sanatçılar az kaldı. Ben sizi örnek alıyorum her şeyimle), onun sesiyle geçmişlerine doğru yolculuğa çıkanlar da... Tanımayanlar, Dikmen'in sesine övgüler yağdırıp, "Ne yazık ki günümüzde böyle bir ses yok" diyorlar.

Ayla Dikmen'in sesinden, sözlerini Fikret Şeneş'in yazdığı 'Anlamazdın' şarkısı hepimizin yüreklerinde bir yerlere dokundu. Peki bu şarkı neyi anlatıyor? Niçin herkesi bu kadar etkiliyor?

Benim bildiğim Fikret Şeneş, şarkılarının çoğunu aşkının yıllarca devam ettiği, ama bir inat uğruna birlikte olmadığı bir beyefendiye yazmıştır. Kim bilir, belki bu şarkı da, bu büyük aşkın sonrasında evlenip çoluk çocuğa karışan, o Bey'e yazılmıştır.

Fikret Hanımı aradım ve sordum:

"Bu nasıl bir şarkı Fikret Hanım? İnsanlar ne buldular bu şarkıda?" dedim... Tuhaf gelebilir ama şarkının sözleri aklında değil. Sadece en son satırını hatırlıyor; 'Ağlayan bir çift göz bıraktın ardında...' "1 milyon yıl önce yazmıştım" diyor. Kendi şarkılarını dinlemezmiş zaten... Kim bilir, belki de zamanında yaşayıp tükettiği için her şeyi, bıkmış, nitekim kendisi de buna benzer şeyler söyledi: "Kendi şarkılarımı dinlemek sınıfından çıktım artık. Mezun oldum. 300 şarkıda aşkın her türlü halini anlattım, kendi hissettiklerimi ve size hissettirdiklerini yazdım."

Sonrasında da Ayla Dikmen'in söylediği şarkıya ilham veren duyguyu şu cümleyle özetledi: "Güzellik olmayınca ağlayan bir çift göz bırakıyorsun ardında..." İşte hikaye buradan başlıyor... Aşk şarkılarının hikayesi yani... Dediğim gibi, bütün bu şarkılar gerçek bir aşka yazılmış. "O bir aşktı. O aşk yazdırdı bana bütün bunları" dedi.

"Karşıdaki senin gibi hissetmediği sürece işte böyle 'Anlamazdın' diye şarkılar yazıyorsun" diyen Fikret Hanım da gül bahçesinde yaşamamış anlayacağınız. Şu meşhur sözle de durumu özetledi zaten: "Aşk kadının bütün hayatıdır, erkeğin ise hayatının parçası..."

Gelelim, muhteşem aşk şarkıları yazdıran o büyük aşka... Fikret Hanım aşık oluyor. Ama aldatılınca çok kızıyor ve inat uğruna bir başkasıyla evleniyor. Bedi Çapa ile 18 yıl süren bir evlilik yaşıyor. O evlenince aşık olduğu adam da ona kızıp evleniyor. Ama Fikret Hanım evliliğini bitirince aşkın alevleri yine yüreğini yakıyor. Nitekim, "Bitmiyor" diyor, "Dayanamayıp yine barışıyorsun." Ama sevdiği erkek çoluk çocuğa karışmış, biraraya gelmeleri mümkün değil.

Doya doya yaşanmamış bir aşk? Ve koskoca bir 48 yıl... Pişmanlık var mıdır peki? İnsan "İyi ki yaşadım." diyebilir mi? "Tabii ki... Aşk hiçbir zaman pişman olmamaktır..." dediğinde, "Ya evlenseydiniz? Bu aşk devam eder miydi bunca yıl?" diye soruyorum. "Hayır, aşk biterdi. Evlenince erkeğin malı oluyorsun çünkü. Zaten bir şarkı yapmıştım, "Ne de olsa karın" diye. Ayla Algan okudu. Onu dinleyin, ne olduğunu anlarsınız" dedi Fikret Hanım...

Ajda Pekkan'ın şarkılarına da bir bakarsanız; 'Bir Günah Gibi', 'Sardı Korkular', 'Kimler Geldi, Kimler Geçti', 'Haykırarak Nefesim Kalmasa Bile'...

Fikret Hanım'ın aşkının her halini, her duyguyu, bütün iniş ve çıkışları şarkılarında görebilirsiniz. Belki de hepsi gerçek duygular olduğu için bu kadar çok sevilmiştir bütün bu şarkılar...

Lees bij de volgende teksten steeds eerst de vraag voordat je de tekst zelf raadpleegt.

Tekst 10

Eylül ayında ne yapsak?

Yaz bitti, tatil bitti. Üstelik bugün pazartesi! Ama depresyona girmeye gerek yok.

Şehirde yapılacak yüzlerce güzel etkinlik var. 'Eylülde ne yapmalıyız?' diye düşündük ve konserden defileye, yürüyüşten yemek kursuna kadar farklı bir etkinlik listesi hazırladık. Biz hepsine gideceğiz, sizi de bekleriz.

Mutfak Sanatları Merkezi'nde Peynirli Kek Kursu

Lezzetli peynirli kek yapımının sırlarını ve tekniklerini Mutfak Sanatları Merkezi

şeflerinden öğrenebilirsiniz. Farklı peynirli kek tarifleri arıyorsanız, Beyoğlu'ndaki bu etkinlik tam size göre!

Şam fıstıklı, damla sakızlı, beyaz çikolatalı, vişneli... Siz seçin!

7 Eylül, Çarşamba, Beyoğlu

İstanbul Fashion Week (İFW)

Geçen yıldan farklı olarak, bu yıl Zeynep Tosun ve Günseli Türkay programda yok. Geçen sene İFW'de defile yapmayan Hatice Gökçe ise nihayet en çok merak edilen defilelerden birini yapacak.

Deniz Kaprol, Özgür Masur ve Gamze Saraçoğlu defileleri kaçmaz!

7 Eylül - 10 Eylül

TRT Tepebaşı Binası Otoparkı'nda

Orhan Pamuk'un 'Saf ve Düşünceli Romancı' kitabı çıkıyor!

Orhan Pamuk'un yeni kitabı "Romanlar ikinci hayatlarıdır" cümlesiyle başlıyor.

9 Eylül'de İletişim Yayınları'ndan çıkacak 'Saf ve Düşünceli Romancı' kitabında Orhan Pamuk, romanları neden ve nasıl okuduğumuzu sorguluyor.

Pamuk'un 2009 yılında Harvard Üniversitesi Charles Norton Kürsüsü'nde verdiği halka açık konferanslarının metinlerinden oluşan kitabı heyecanla bekliyoruz. Bu etkinlikle yazarın yeni kitabı okurlarıyla buluşacak.

10 Eylül, Kültür Merkezi, Kadıköy

Müzik her yerde

Yıllardır Beyoğlu'nun vazgeçilmez renklerinden biri olan, dünyayı sokaklarımıza, sokaklarımızı da dünyaya taşıyan müziğimiz ve müzisyenlerimiz, birilerine fazla geliyor artık. Sizce de buna bir 'dur' deme vakti gelmedi mi?

Beyoğlu'nun özgür ruhunun kirlenmesine izin vermemek için 'müzik her yerde' diyerek toplanacak olan müzikseverler enstrümanlar çalıp, eğlenecek ve 'sokak müzisyenime dokunma' diyecek.

10 Eylül, Cumartesi, İstiklal Caddesi girişi

12. İstanbul Bienali Açılış Partisi

İstanbul, bir sonbahar daha sanatla dopdoludur. Türkiye ve yurtdışından güncel sanat çevrelerinin bulunduğu partide, bu yıl yine eğlenceli ve dinamik setleriyle beğeni toplayan DearHead'in DJ seti olacak. Bienal sergilerini herkesten önce gezme fırsatını kaçırmayın!

16 Eylül Cuma, Beyoğlu

Polonezköy ormanlarında yürüyüş-koşu

Nefis bir orman. Üstelik İstanbul kalabalığından uzakta; sessiz, sakin bir parkur. Polonezköy parkuru, Adampol Alında Dinlenme Tesisinden başlıyor. Yanınıza mutlaka bir harita alın, çok büyük bir parkur olduğu için kaybolma ihtimali söz konusu.

En güzeli hafta içi iş çıkışı. Üstelik hava henüz kararmamış oluyor, ama o saatlere yetişemiyorsanız hafta sonu da çok keyifli. Üstelik hafta sonu tüm bir gününüzü Polonezköy'de geçirebilirsiniz.

Polina Polonezköy

Jamiroquai Konseri

Sonbahara hızlı bir başlangıç yapmak için mükemmel bir alternatif: Yaz başında grubun solisti Jay-Kay'in sakatlığı nedeniyle iptal edilen Jamiroquai konseri bugün. Grubun 1996'da ve 2005'te çıkardığı albüm tüm dünyada çok satmıştı.

Uzun bir aradan sonra Jamiroquai yine sevenleriyle buluşuyor.

5 Eylül, Turkcell Kuruçeşme Arena

Tekst 11

Kayısı

Kayısı ağacı (*Prunus armeniaca*), 2-10 m yüksekliğinde, dikensi ve tüysüz bir ağaçtır. Yapraklar uzunca ve mızraksı, kenarları dişli, ucu sivri veya küttür. Çiçekler beyaz veya pembe renkli olup, yapraklardan daha önce meydana gelirler. Meyvelerin üzeri tüylü olup, sarımsı-turuncu renkte eriksidir.

Kayısı, coğrafik olarak dünyanın hemen hemen her yerine dağılmış olsa da daha çok Akdeniz'e yakın olan ülkelerde Avrupa, Orta Asya, Amerika ve Afrika kıtalarına yayılmış ve burada yetiştirme alanları bulmuştur. Dünya yaş kayısı üretiminde Türkiye birinci sıradadır. Türkiye'yi İspanya, İtalya, İngiltere, İran, Fransa, Yunanistan ve ABD izlemektedir. Bu birinci grup ülkelerin yaş kayısı üretimleri 100 bin tonun üzerindedir. Birinci grubu Fas, Pakistan, Suriye, Çin, Güney Afrika, Macaristan, Romanya ve Avustralya takip etmektedir.

Dünya yaş kayısı üretiminin yaklaşık % 10-15'inin yapıldığı Türkiye'de 8 kayısı bölgesi bulunmaktadır.

Bu bölgeler;

- Malatya,
- Baskil, Elazığ
- Erzincan
- Marmara Bölgesi
- Ege Bölgesi
- İç Anadolu Bölgesi
- Kars, Iğdır
- Akdeniz (Mersin, Mut, Antakya) bölgesi

Bu bölgeler içerisinde Malatya dışındaki bölgelerin üretimleri sofralık tüketime yöneliktir. Malatya kayısı, Türk ekonomisinin önemli ihracat kalemlerinden biridir. Malatya dışında Erzincan ve Elazığ'da da ihracata yönelik kayısı üretimi yapılmaktadır.

Kars, Iğdır, Mersin, Hatay gibi bölgelerde yetişen az miktarda kayısı ise, miktar yetersizliği ve kalite açısından ihraç edilme şansı taşımamaktadır.

Malatya bölgesindeki kayısıların çoğunluğu kurutulmakta ve bu bölge dünya kuru kayısı ihracatının yaklaşık % 85'ini karşılamaktadır.

Türkiye'de en erken hasat Mut'ta yapılır. İlk ürünler mayıs ayının ikinci ya da üçüncü haftalarında olgunlaşır. Haziran sonuna kadar devam eder.

Tekst 12

Kitap okuma

Ankara - Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Bülent Yılmaz'ın "Ankara'daki İlköğretim Öğretmenlerinin Okuma ve Halk Kütüphanesi Kullanma Alışkanlıkları" üzerine yaptığı araştırma kapsamında, Ankara merkez ilçelerinde görev yapan 83'ü kadın 127 öğretmene anket uygulandı. Araştırmada, cinsiyetin öğretmenlerin okuma alışkanlığını etkileyen bir unsur olmadığı saptandı.

Öğretmenlerin okuma sıklıklarının incelendiği araştırmada, öğretmenlerin yüzde 30,7'sinin iki ayda bir kitap ve daha az, yüzde 22,8'inin ayda 1 kitap, yüzde 8,7'sinin ayda 2 kitap ve daha fazla okuduğu, yüzde 37,8'inin ise hiç kitap okumadığı belirlendi.

Genç öğretmenlerin (21-35 yaş) ise yüzde 20,7 ile en sık okuyan (ayda 2 kitap ve daha fazla) grup olduğu tespit edildi. Bu oranın orta yaş öğretmenlerde (36-50 yaş) yüzde 5,5'e düştüğü, 51-64 yaş öğretmen grubunda ise 'sık kitap okuyan' olmadığı ortaya çıktı. Araştırmada, 'hiç okumama' oranının en düşük olduğu grubun yüzde 27,6 ile genç öğretmenler, en yüksek olduğu grubun ise yüzde 41,8 ile orta yaş grubu öğretmenler olduğu saptandı. 51-64 yaş arasındaki öğretmenlerin de yüzde 28,6'sının hiç kitap okumadığı tespit edildi. Ankete katılan öğretmenlerin yüzde 59,1'i mesleğini 'sevdiği ve istediği için', yüzde 18,1'i 'sınav puanı buna uygun geldiği için', yüzde 22,8'inin de 'rastlantı sonucu' seçtiğini belirttiği bildirildi.

Öğretmenlerin yarıdan çoğunun mesleğini isteyerek seçtiğine işaret edilirken, buna karşın 'mesleğini isteyerek ve bilinçle seçen öğretmenler'le 'rastlantı sonucu seçen öğretmenler'in okuma sıklıklarında anlamlı farklılıklar olmadığı belirlendi.

Okumama nedeni 'zaman azlığı'

'Mesleki deneyim'le 'okuma alışkanlığı' arasındaki ilişkinin değerlendirildiği araştırmada, sık okuma oranının 1-10 yıl arasında mesleki deneyime sahip öğretmenlerde yüzde 18,8, meslekte 11-20 yıl arasında olanlarda yüzde 16,7 iken, 21 yıl ve üzerindeki öğretmenlerde ise yüzde 8,7'ye kadar düştüğü tespit edildi. Hiç okumama oranının ise az deneyimli öğretmenlerden, çok deneyimli öğretmenlere doğru arttığı ortaya çıktı. Bu oranın 1-10 yıl arasında deneyime sahip olanlarda yüzde 12,5, 11-20 yıl arasındaki öğretmenlerde yüzde 31 ve çok deneyimli öğretmenlerde yüzde 37,8 olduğu saptandı.

Öğretmenlerin yüzde 44,9'u ise yeterince okumamalarının nedenini 'zaman azlığı' olarak gösterdi. Ayrıca ilgisizlik, planlı olmamak, ihmal gibi konular da okumama nedeni olarak belirtildi.

Öğretmenlerin yüzde 95,3'ünün ise halk kütüphanesi kullanma alışkanlığının bulunmadığı tespit edildi.